



Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

I. De Episcopis & Ducibus Bauariæ, & de hæreticis per S. Bonifaciu[m] ab
ea expulsis, nec non miraculis ad sepulchrum B. E. frequentatis, atq[ue]
de secunda illius translatione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

INCIPIT LIBER PRIMVS.

GITVR Martyris Christi Emmerammi corpore sacro apud Ratisbonam honorifice humato, & ad sepulchrum eius minime fraudatis, fidei merito quærentibus præsidia diuinæ pietatis, tandem multo sub huiusmodi beneficijs, tempore euoluto, Ecclesiæ præfulatumeiusdem vir venerandus regendum suscepit GAVBALDVS, ante quem non solum hæc eadem de qua nunc nobis est sermo, sed cæteræ in BAIARIA absq; certis Episcopis * post Romana tempora erant Ecclesiæ. Quia enim nuper Christianitatem acceperant NORICI; immiscerant se illis HÆRETICI, qui vt in alijs regionibus facere consueuerant, fas ibi nefasq; confuderant. Horum alij se dicentes Episcopos esse, alij Presbyteros, alij diuersi ordinis clericos; ad inuentiones suas technis quibusdam subornabant, sicq; populum eum Principibus seducebant. Quippe hic error bonis omnibus inuisus sed à peruersis periculosissime annisus, maxime adoleuit sub Ducibus, quorum nomina partim ignoramus, partim scita, cautelæ gratia, supersedemus. Temporibus autem, quibus tantæ pesti remedia parabantur, hi duces principabantur, * DIOTO scilicet vir illuster, cui filij in regnum non successerant. Item: alius THEODO vir strenuus & alacer, sub quo clarissimus Christi Confessor RVOBERTVS cum alijs DEI seruatoribus IUVAVIVM deuenit, ibiq; cursum præsentis vitæ * consummauit. Sub quo sanctus Corbinianus Frisignam accessit. Is ergo dux filios habuit successores in regno DIOTPERTVM videlicet atque GRIMALDV M: post quos ducatum genti huic præbuit HVCBERTVS, qui beato GEORGIO & sancto EMMERAMMO sub quodam rathario aduentitio Episcopo donauerat curtem, que
in pi-

* alia litera
erant hæc scri
pta in m. f

Dio.

Theodo alius.

hec in m. f. ali
u litera.

Diotpertus.

Grimaldus.

Hucbertus.

in pitacii è quibus hæc excerpimus PIRCHIN VACH nuncupatur. Huius atque Ducis temporibus beatissimus præsul BONIFACIUS, ob curam quam circa oues dominicas habuit maximam, ingressus BAIORIAM, nonnullos hæreticorum ex ea depulit: sed eos generaliter, uti voluit, eliminare non potuit. Quo FRANCIAM reuerso & præfato Duce defuncto, sub principe PIPINO, gentis huius ducatu adeptus est VDILO. Qui missis in ITALIAM legatariis, sanctum BONIFACIUM rogauit, è ROMA reuertentem, quod denuo NORICAS gentes sub sua potestate dignaretur visitare degentes. Cuius legationi & nihilominus petitioni libenter annuens DEO, plenus antistes, in Baioriam profectionem accelerat, sperans se correcturum quod ante non poterat. Hic Domino cooperante ac præfato duce astipulante, Ecclesiastica iura decernens, penitus extirpauit hæreticos, & vniuersos fugauit Schismaticos. Prouinciam verò in Parochias diuisit, & Episcopos in his canonica ordinatione constituit. Inter quos prædictum GAVBALDUM HIATOSPOLITANÆ sedi præfecit. Qui dum sibi credita foueret nec nõ adaugeret ouilia, inter cætera, quæ benè disposuit & ordinauit, consilium iniit cum clero, quo sepulchrum aperiret beato Emmerammo. Quod crebris miraculis fieri debere clamitantibus, communis omnium comprobauit assensus. Quid plura? die statuto translationis & eleuationis, cunctorum vota concurrunt; ad laudes Martyris tanto tempore inter mortales sub negligentia quiescentis, innumera sexus viriulque turba confluserat. Ad ea, quæ sæpe audierant Martyris beneficia clarius videnda, festinant cuncti, nouis interesse gaudiis properant vniuersi. Demum electi Sacerdotes cum diaconibus, ac aliis ad aperiendum sepulchrum necessariis, populum extra Ecclesiam eiecerant, &

*Bonifacius
præsul,*

Vdilo:

*Gaubaldus E.
piscopus Ratis-
bonensis.*

88
 ostia intro seris munierunt. Cumque tremebunda religio-
 ne à sepulchro humum resoluissent, nec non etiam lapi-
 dem superpositum à parte dextra in læuam submouissent
 mensura tantum quasi palmi & semis; timor super omnes
 irruit; ita ut præ pauore nimio laborantium manus à la-
 pide laberentur. Ex quo terrore perculsi, viribusque
 dissoluti in terram ceciderunt. Vnus autem ex illis,
 qui à dextris astabant, pectus lapidi supponens, tam diu
 solus hunc, cum esset ingens, haud sua validudine, su-
 stentabat, quousque cæteri posse refumerent, & succu-
 rendo manus ad incepta conferrent. Tunc tanta ce-
 leritate & securitate amouerunt, ac si in se grauitatis
 pondus minime haberet. Quid verò hoc trifario mi-
 raculo insinuatur? nisi quod prophætico ore prædica-
 tur: Mirabilis DEVS in sanctis suis. DEVS Israël ipse
 dabit virtutem & fortitudinem. Ob reuerentiam enim
 sui Martyris virtus altissimi hos terribiliter stauit, sed
 ad eius laudes in pristinas vires mirabiliter restaurauit.
 Tertio vni sacris cineribus famulanti concessit fortitu-
 dinis munus ad gloriam nominis sui, qui est trinus &
 vnus. Pro quo triplicato signo sacerdotes venerandi
 gratias agentes almæ Trinitati, cum magno cleri popu-
 lique tripudio incomparabilem purpurati corporis the-
 saurum tumulo, quo eatenus reconditus erat, aufe-
 rentes, in monumentum nouum venerabilissime tran-
 stulerunt; quod ad id satis accurate iam parauerunt:
 In quo Principes auri laminas & argenti, apparatus pul-
 cherrimo fecerunt affigi, easque gemmarum ordine va-
 rio distingui. Quorum spiritibus & nobis simul pecca-
 toribus per intercessionem clarissimi sui testis Emmeram-
 mi dignetur Dominus propitiari.

Quidam

Esalm. 67.